

1905-05-28

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Christine Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen er skrevet øverst s. 1

General comment:

Johanne/Junge C. Larsen opholdt sig

i 1905 hos sin søster og svoger i

Boston for at føre hus for dem.

Sender's location:

St. Pauli Kirkegatan 19 Malmø

Sender info (seal, address, etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens
bagside

Recipient's location:

54 Coolidge Str. Brookline Mass. USA

Recipient info (Transcript, Inscription,
etc.):

Adressen er skrevet på kuvertens
forside

Mentioned people:

Hilda -

Julie Brandt

Carl Czerny

Alfred Goldschmidt

Edvard Grieg

Alhed Larsen

Christine Mackie

William Mackie

Wolfgang Mozart

Mathilda -, pige i huset hos Astrid

Warberg-Goldschmidt

Isac Salmonsens

Ellen Sawyer

Franz Schubert

Laura Warberg

Archive:

Kerteminde Egns- og Byhistoriske

Arkiv, BB0412

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave fra Laura
Warberg Petersen til Østfyns Museer

TRANSCRIPTION

[På kuvertens forside:]

Frk. Johanne Warberg
54 Coolidge Str
Brooklyn (Boston)
Mass.
U.S.A.

[På kuvertens bagside:]

AGoldschmidt
Pauli Kyrkogata
Malmø
Sweden

[I brevet:]

"Bokskogen" 28 Maj 1905.

Kæreste lille Junge! Her ligger Alfred og jeg ude i en stor prægtig Bøgeskov, et Par Mil fra Malmø; det er første Gang vi undersøger Omegnen pr Jernbane – men det er også første Søndag vi har haft rigtig fuldendt Sommervejr – sådan rigtig knaldende Hede – så man ikke kan holde sig hjemme; I Går trak det ellers op til Forandring i Vejret – som så ofte, når en Søndag stod for Døren; vi opgav derfor alt Håb om Tur og sov længe i Morges; og så vågnede vi op til al denne Vejrherlighed. Vi nød en tidlig Middag – gjorde Madposer i Stand og tog af Sted med Toget Kl 2 ad Genarp (Jenarp) ["(Jenarp" indsat over linjen] til, stod af midtvejs ved Bokskogen – travede langt væk fra alt Pøbelværk. Skoven er stor – og nu ligger vi midt i Skoven – på en mægtig Bakke – meget højere end Odensebakken – det hele minder mig snarest om Gammelskov. Selvfølgelig begyndte vi med at spise – hvad kan lignede ved en go hjemmelavet "Mellemma" med Mildning til! Og nu er vi ved Tobakken; Alfred læser Barselhistorie i min Bog – og jeg snakker lidt med Dig; men det er for Resten ikke så let at ligge ude ["ude" indsat over linjen] og skrive, når man har sådan en stor Unge inden i sig; jeg må vende og dreje mig hvert Øjeblik, og den sparker meget. Den alvorligere Del af Brevet vil jeg derfor opsætte, til jeg er hjemme igen.

Dit alvorligt bekymrede Brev, som jeg fik i Går, vil vi tale om siden – ja, gid Du var her, så vi kunde tale om det! Jeg fik det, da jeg kom slæbende hjem fra Morgenturen – med en hel Taske fuld af Indkøb – og jeg skulde selv ud at lave Middagsmad, da vi – i Anledning af Børnehjælpsdagen havde givet Mathilda fri. De lukkede Kl 2 på Fabrikken; så snart vi havde spist Middag, begav Alfred og jeg os pligtskyldigt af Sted – for at spytte i Bøsser samt se på Halløjet; hele Byen var i Bevægelse og der var et stort Vogntog med

morsomme Udklædninger; det var meget hedt og meget trættende, men man "må" jo. Bedst var absolut, da vi omsider landede på et lille godt Conditori på Gustav Adolfs Torg, hvor vi nød en forfriskende Is. Da vi kom hjem var jeg usle Pjalt så træt, at jeg måtte skruppe i Seng – Kl 8! – og sov støt i 12 Timer! Men Gud – hvor Styrtebadet så smagte! Det er hver Morgen første Gang for os begge – ind i det lille Baderum til Douchen. – Næste Morgen på en Bænk i Parken. 29/5 – 05.

Jeg afbrød Skrивeriet i Går, da vi nemlig besluttede at trave lidt omkring. Udbyttet var umådelig rigt; vi gik ned ad den nydelige Bakke – kom til en ganske henrivende Eng – med Birke – Elle – og små Ege o.m.a.; men i Udkanten af Skoven fandt vi en Masse Lilliekonvaller! de var rigtignok ikke helt udsprungne, men de kommer nok; desuden fandt vi uhyre Mængder af de herligste Forglemmigejer – og jeg havde Held så at sige at træde i en Fasanrede – da min Fod rørte Reden, fløj Fuglen op med stort Brag – der var 13 varme Æg i Reden; desværre var Alfred foran og så den ikke rigtig – det morer ham så rasende at se Fugle og Dyr – den første halve Time holdt han Vagt næved Reden – for hvis den skulde komme tilbage, og i Morges slog han op i Salmonsens og læste om Fasaner; så der, at de ruger c 26 Dage – og foreslog straks at vi skulde tage derud næste Søndag igen for så om mulig at finde dem. Alfred er henrivende sød at være på Tur med; han er så umådelig interesseret i alt, hvad vi ser.

Og nede i Engen plukkede vi Bunker af Engblommer og Gøgeurter og unge Bregner tog vi op med Rod – nu skal vi se, om de vil gro. Da endelig vores store Taske var propfuld, forlod vi de yndige Steder og gik tilbage – Kl var bleven c 8; i Skoven lige ved Stationen var der Halløj med Restauranter – Karrusel og Danseplads; sidste var en ret stor Bræddesalon; delt tversover – i Midten sad Musikken og spillede til begge Sider; til højre dansede "bättre" Folk for 10 Øre Dansen – til venstre "sämre" – for 5 Øre!!!

Vi så lidt på dem – de var fæle at se danse – alle sammen; så drak vi en Svalebayer og begav os ned til det lille Tog. - . Nu sidder jeg altså i Parken efter at have fulgt Alfred. Her er nu dejligt! store svalende Lindealleer – udstrakte Græsplæner – udsprungne Sirener – Guldregn – Papyrus – Magnolier (pragtfulde) og Tusinde andre. Dertil en Gøg, som kukker, jeg så den før! og Nattergale – Drosler – Stære – Finker – Skader – Duer; og allerbedst – den varmende – strålende glade Sommersol – som forsølver – forgylder forskønner den hele, herlige Verden. Sådant tror man; men i Virkeligheden kommer hele Herligheden nok indvendig fra – fra Ungen? Manden? Hjemmet? – åhja – jeg tror det kommer fra alt det, man efterhånden har fået sig lavet sammen; og nærmer mig mere og mere den

Anskuelse, at Ægteskabet bliver det lykkelige Grundlag for ens Tilværelse – det eneste Grundlag, på hvilket der er [ulæseligt ord] for at arbejde sig til en varig Lykke – om en sådan eksisterer.

- hermed vil jeg slutte mit lille Friluftsbrev. –

Brev No 2.

Hjemkommen; det er knusende hedt, jeg har iført mig let, hvid Friserkåbe – indtaget en mægtig Portion kold Rabarbersuppe – og nu sidder jeg vel forløst i den store Stue, som jeg altid er lige ved at kalde "Havestuen"; her så lyst og luftigt – hele Ydervæggen optages af to Vinduer – derimellem en Altandør – og Stuen vender mod Sydvest – hvilket betyder kølig Skygge hele Formiddagen – og dejlig Sol fra Middag til Aften; de lyse, gulstribede Gardiner fra Kastanievej ser så bedårende ud i dette Lyshav – og alle vores Blomster gror, så det er en Fornøjelse, vi har sået Nasturtier (tropæolum) i et Par store Potter, de er alle kommen op, og så snart de gror til skal de ud på Altanen – så bliver der dejligt – Gården er tålelig – nemlig så stor, at vi ikke har Genboere lige for Øjnene – men tænk hvilket Himmerig om der groede en gemen Regenslind! Nå, her er nu ganske godt endda, vi bor jo allerøverst så her ["her" indsat over linjen] er meget Luft og Lys – næsten alle Huse i Malmø er 3die Sals, (på svensk 4de Våning); lige nu er Pigen Mathilda i Færd med at hænge en lille Vask til Tørring hun ser brillant ud i sin lysegule Kjole blandt alt det flagrende Tøj. Jeg har lovet hende Del i alle de "granne blommor" som vi har med hjem fra Bokskogen – og hun er meget henrykt -. Jeg havde i Går Morges Brev fra Mor – de har nok ikke hørt fra Jer længe; Mor skriver, at Be er i Staden – Forretninger – kom uventet; og Mor opfordrede os til at rejse til Kjøbenhavn og være sammen med dem alle på Dosseringen; men dels kom Brevet en Time efter Skibets Afgang og dels havde vi ikke så mange Penge – det er jo sidst på Månedens – og en Rejse til Kjbh. bliver 6 Kr – alene Billetten, (retur for os begge.) Jeg begynder ellers at blive hed om Ørene m.H.t. Unge – Udstyr – jeg aner ikke, hvordan jeg skal gribe Sagen an – og Alf. véd det så jo heller ikke.

Jeg gør ingen Ting ved det – men traver mine lange Ture (går Tur både når jeg følger Alfr og når jeg henter ham -) samt øver mig meget flinkt, er ved at indøve noget firhændigt (Etude i Ddur af Mozart (let) – som vi vil spille for dem i Sommerferien, hvis vi nu opnår at komme til Kerteminde, vi har forespurgt om de vilde tage os i Pension. Desuden spiller jeg "Lyriske Småstykker" af Grieg, kan tre deraf udenad, samt Schuberts "impromptu" – kan første Stykke udenad og er nu i Færd med 1ste Variation. Så spiller jeg Zernys Etuder (1ste Del) samt nogle lette af [ulæseligt], samt endelig endnu en 4 hændig – Schubert trois ["trois" indsat over linjen] marches

heroique. – om dette nu ellers kan more dig. – Endelig læser og skriver jeg en hel Del – og ser naturligvis også efter, at Pigen M. gør godt rent – samt bestemmer Madretter – men Du kan da ellers tænke, at jeg fører en glimrende Tilværelse – naturligvis er det mest Alfs. Skyld – el rettere: det er derfor, at jeg mere og mere knusende godt kan lide ham – og så er der også det, at jeg til Tider kan blive ganske vild af betaget Henrykkelse ved Tanken om det, der forestår – og jeg nærer naturligvis svimlende Forhåbninger m.H.t. Udfaldet.

I det hele taget, Junge, Du gør Dig ikke Begreb om, hvor guddommeligt det kan føles at være frugtsommeligt; det er, som om der giver sig til at gro helt ukendte Kræfter i ens Indre – som om ens Sjæleliv antager nye – og videre Former; Hjernen giver Plads for Tanker og Forestillinger, som man slet ikke har kendt før; man synes næsten, at man aner en Sammenhæng – en Mening – der hvor alt før var Kaos; så meget er vist – at der er en himmelvid Forskel på dette, at tænke sig til engang at få Børn – (og det er jo en Faktor vi alle regner med) – og så dette – at føle Barnet levende i sig. Åh, Junge, stor er den Verden, vi lever i – og mange er Midlerne, som skaber Glæde for Mennesker. Og denne bestandige Følelse af, at man trods alt har Sværdet over sit Hoved – det tjener dog kun til, at man føler des mere intensivt i Glæden.

- Vød Du, at jeg har længe haft på Fornemmelsen, at Dine Breve var ikke helt at stole på – jeg syntes bestandig, at der var Ting, som du forsætlig gik uden om; til noget sådant er der jo ingenting at sige – men vel at mærke: der er ingenting at sige dertil – og det er vel Grunden til, at jeg har narret Dig flere Gange – og ikke skreven, Du forstår det jo nok rigtig - III - jeg tænkte – "mine Ord vil ikke meget sige".

Nu fik jeg Dit s.k. "Skarnbøttebrev" og skynder mig at smide min Bøtte i Hovedet på Dig til Gengæld; den er rigtignok for Tiden ingen Skarnbøtte – men så kunde den da heller ingen Nytte gøre; nu er min Mening den, at der er ikke idel Elendighed til i Verden – og det har jeg villet lade Dig vide. Noget "Trøstebrev" i egentlig Forstand kan jeg ikke præstere – der kan aldrig "trøstes" Junge, når Ulykken stammer fra de indre Dele, og jeg mener jo nok, at Kernen i Din Ulykkelighed ligger i Dit Forhold til [ulæseligt]; dét er første Række (ikke Hjemvéen) – er Skyld i alle Dine Pinsler -. Og så naturligvis Hjemvéen. Jeg kender den – det er som en fysisk Sygdom – jeg fik f.Eks en rædsom Kvalme -; og – tør jeg skrive det, der bestandig har været i mine Tanker? Jeg har ikke kunnet fatte at Du kunde holde den gående derovre så længe! og da der var Tale om, at Morn. vilde hjem til Efteråret – så forlød der samtidig noget om, at Du alligevel vilde blive derovre; Pan har vist været plaget af svære

Anfægtelser – og jeg var skam heller ikke glad.

Jeg kan vel ikke komme med Råd? det synes jo, som om hele Billys Hus' Existens beror på Din Forbliven; er det muligt! kan der ikke engageres en Pige, som Du kan sætte i Gang, og som Du kan overbevise Dig om er pålidelig – og én, som i får til at binde sig de resterende Måneder – for Fanden – Din Existens går da over Økonomien – fallit kan Billy vel ikke gå, om Du også rejser; og jeg mener virkelig, at Du ofrer altfor meget ved at blive, når Du lider sådan af at være der. Et positivt Råd: fastsæt at Du vil hjem om 1-2-3 [”1” indsat over linjen] Måneder – efter Behag; så snart Du da ser en overkommelig Frist for Dig, vil Du kunne få en Masse ud af Din Tid – en Masse Sprog og Musik – fordi det så ikke længere gælder om at få Ende på Tiden – men om at få den til at slå til.

Når jeg har læst i Bladene om de overfyldte Skibe med Passagerer hertil fra Amerika – så har jeg flere Gange tænkt – Gud ved om ikke lille Junge er med på èt af dem – og det vil ikke overraske mig, om Du en Dag viser Dig på Skuepladsen.

Søde lille Junge – er jeg en skidt èn til at råde Dig? Men kan jeg da andet end råde til det som jeg selv absolut vilde gøre i sådant Fald.

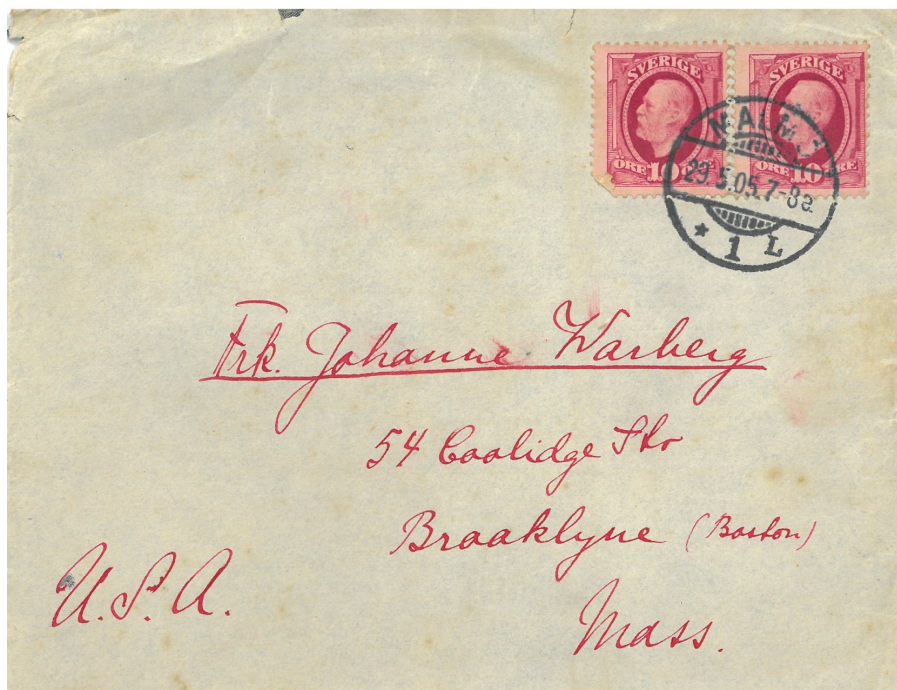
Jeg er jo ganske vist en stor Egoist, det er sikkert – men jeg har da heller aldrig set nogen virkelig frugtbar Selvopofrelse; det er ikke til rigtig Gavn for nogen af Parterne; men naturligvis mangler jeg Forudsætninger til helt at kunne se til Bunds i dette specielle Tilfælde; for mig ser det kun ud, som om Din første Pligt her er Pligten mod Dig selv – og døm selv, hvori den beror!

Nå – dette er nok et Timebrev – gid det dog må træffe Dig i nogenlunde god Condition – se så til at Du kan fejre en måske lille Højtid med Elle og Billy – og Hilda – o.d.a.

Nu skal jeg da virkelig blive flink igen til at skrive. Sidst sendte jeg et Kort – har Du fået det?

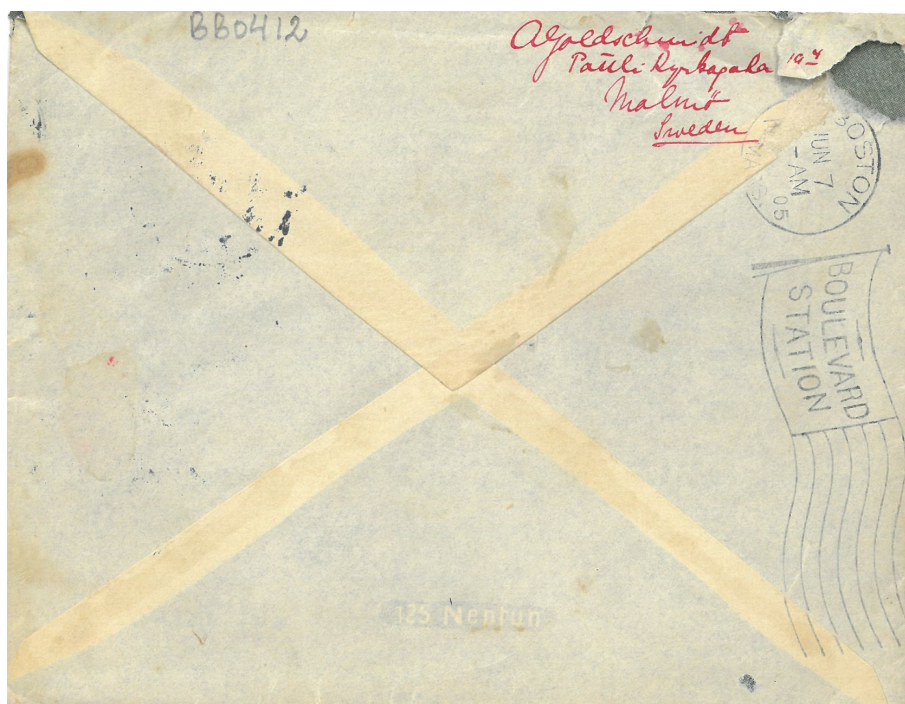
Hermed Tusinde sommervarme Pinsehilsner fra din evig heng.

Dis

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

„Bakskagen“ 28 Maj 1805.

Kæreste lille fætter! Her ligger Alfred og jeg
inde i en stor pragtlig Bøgeskov, et Par Mil fra
Malmt; det er første Gang, vi undersøger Omegnen
for Jernbane - men det er også første Søndag, vi
har haft rigtig fuldendt Sommeruds - såkaldt
kvaldende Væde - så man ikke kan holde sig
hjemme; 7 Fær trak det ellers op til Fosand
- Vognet - som så ofte, når en Søndag stød for
Søren, vi opgav derfor det Håb om Tur og
sejler i Morges; og så vågnede vi op til at
denne Vejherlighed. Vi nød en lækker
Midtag - gjorde Madpascen i Skand og tog afsted
med Tøgt til 2 ad Genarps^(genarps) til, stad af midtvejs
ned Bakskagen - stavede langt ude fra
alt Pjælvværk - Skoven er stor - og nu ligger
vi midt i skoven - på en høj Bakke - meget
højere end Oden Søbakken - det hele minder
om svarest om Tannetkov. Selvfølgelig begyndte
vi med at spise - hvad kan lyses med en god
hjemmelavet Møllermælk med Nildmælk til.
Og vi er vi med Tobakken; Alfred læser Bærrel-
historie i min Bog - og jeg snakker lidt med
Sig, men det er for Røstet ikke vi let

BB0412

Engblommer og Gjæstgæster, og unge Bregner lag ar op
med Rod - nu skal vi se om de vil gro. De endelig hele
vores skøn Tærte var proppfuld, forlad inde i dybe
Steder og gik tilbage - de var bleven o 8; i Rosen
Lige ved Stationen var der Kaffelag med Restauranter
- Kaffelag, Danseplads; sidst var en ret stor Forskell
skole; det blev over - i midten var Kaffelag og
opdelte til begge Sider; til højre kaffelag, kaffelag
for 10 Gns Dansen - til venstre, Sæmre for 5 Gns!!!
Også tal på dem - de var fæle aben dans - alle sammen;
de kravt i en, Malchager og begynde med til det lille
Tog. - Står så det, og al den i Parken, efter at have
færdig opad, her er en dybt skov med Lundealder
- utrolig Græsplæne - utrolig Prærie - Vildsvin
Papyrus - Magnolier (proppfuld) - og Tusinder andre. Det er
Tog som kuffer, og i den for og kaffelag - Drosler - Kær -
Finner - Skole - Dine; og alle bedst - den nærmeste
skole - Jade Sommeral - som forplener - proppede
forplener den hele, herly i Tiden. Sådan for man,
men i Virkeligheden kommer hele Virkeligheden nok ind i
vendt fra - fra Dagen? Manden? Dagen? - Sådan
- og for det Sommer fra alt det, man efterhånden
har følt sig lavet sammen, og nærmest og nærmest, mere en
Anskuelser, at Opførelsen bliver det lydeligt og beredte for en Tid
værelse - det eneste Grundlag, på hvilket det er beredte for
at arbejde sig til en rigtig Lykke - om en sådan eksisterer.
Det med vil vi slutte med alle Færdigheder.

Brev No 2.

Hjembommen, det er hviende hvidt, og har iført
mig det, hvid Friserbølle - indlaget en mægtig Portion
kald Rabarberisuppe - og som vidder sig vel forlagt
i den store Stue, som sig altid er lige ved at kalde
"Kamertuen"; her er så lyst og luftigt - hele Gæst-
reggen ophæjs af to Vindue. Derimellem en
Alkandør - og Stuen vender mod Søndvest
hvilket betyder kalig skygge hele Formiddagen
- og doglig Sol fra Middag til Aften, de by sig
guldskrinede Gardiner fra Kastanien, der
sind bedårernde ind i det lille Lyshav, og
alle deres Blomster gror, så det er en forsigelse,
vi har sået Askerbrier (tropæolum) i et Par
store Potter, de er alle blomstret op, og så snart de
gror til skal de ind på Alkandør - så bliver
det dejligt - Gården er sålelig - nemlig så stor,
at vi ikke har Kubaere lige for Opvæne - men
kanke hvilket Kimmery - om der græde en
gemme Regenskind! Nå, her er min ganske
godt ludda; vi har jo allersjæst, især meget luft
og Lys - næsten alle Huse i Kalm er 3de Sals,
(på svensk: 4de våning); lige nu er Pigen Mathilda
i Færd med at bære en lille Kark til Tjerring

BB0412

som om ens Sjæleliv anlagte øye - og videre
Formet; Hjemmen gives Rads for Tanker og
Forestillinger, som man slet ikke har kendt
for; man synes næsten, at man aner en
Sammenhæng - en Mening - der hvor det
for var kaos, så meget er vist - at der er
en himmelvid Forskel på dette, at tænke sig
til engang at få Børn - og det er jo en Faldbar
vi alle regner med, - og så dette - at få
Børnet levende i sig. Allefinger, stor
er den Fortjeneste, vi lever i - og mange er
Midlerne, som skaber Glæde for mennesket.
Og denne herpandige Fjelse af, at man
kender alle, har Sværdet over sit hoved -
det gives dog kun til, at man får
der mere indensid i Glæden.

Ved du, at jeg har været haft
på Formindelsen, at dine Brev ikke
var helt at skole på - jeg synes bestandig
at der var Ting, som du forsædlig gik uden
om, til næst sådant er det jo uventet at
sige - men vel at mærke: der er uventet at
sige derhvil - og det er vist 3 vinderen til,
at jeg har narret dig flere Gange - og ikke
skreuen, du forstår det jo vel rigtig -

41

- "Hvad kan jeg gøre - mine Ord - vil ikke meget nyt."
Du fik jo det sk. "Skaruppletter" og skryder
mig at amide min Bølle i Hovedet på Dig
til Fensled; den er rigtig nok for Tiden ingen
Skaruppletter - men du kunde den da
heller ingen stykke gøre; du er min Venning
den, at der er ikke idel Uledighed til
i Venen - og det har du villet lide af vide.
Hogt "Trøstebrev" i egentlig Forstand kan du
ikke præstere - det kan aldrig "høstet" være,
når Ulykken kommer fra de indre Dele
og du mener jo nok, at Kernen i den Ulyk-
lighed ligger. Det Forhold til det, det er
jyske Rødder (ikke Kerner) - er dog i alle
dine Tanker - . Og så naturligvis Kernerne.
Jeg kender den - det er som en fysisk System
- du fik jo en rationel Kvalme; og - for dig
skriver det, det Uledighed har med et i
mine Tanker? du har ikke kunnet falde
at du kunde holde den gående derovre
så længe! og da det var Tale om, at du
ville hjem til Ulykken - så forled det
samtidig uagtet om, at den alligevel vilde
blive derovre, Tan har vist udsløjet

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

af suene Budsjetter - og jeg saa
skam heller ikke gæld.
Du kan vel ikke komme med
Påd? det ager jo, som om hele
Billedet blev beskrevet paa den
Dorblinen; og det muligt, naar der
ikke engageres en pige, som du kan
sidde. Dary, og som du kan over
bevise at du er paa lidelig - og i
som i ja til at hende for de
restende måneder for
Pådder - om de i den gaa der
med Gbordenen - I alle de kan
balle vel ikked. Som du og jo
resten, og jeg mener virkelig,
at du afret altfor meget med
at blive, naar du hider Piddan
af at ude det. I al positiv
Påd: faktisk at du vil have
om 2-3 måneder efter Piddan;
si snart da da ser en ned
komme til Piddan for dig, vil du
komme paa en Piddan ud af
den tid - en masse for og

Minsk - fordi det vi ikke senere
gælder om at se Piddan paa Piddan
- men det er jo den til at stå
til.
I ja jeg har det, Piddan om
de over Piddan Piddan med Piddan
her til fra America - si har
jeg flere Piddan her til - Piddan med
du ikke alle Piddan er med paa
et af dem - og det vil ikke
overbringe mig, for du er dog
næsten paa Piddan Piddan.
Piddan Piddan Piddan - og jeg
er ikked en til at råde
dig? Men kan jeg da over
alle råde Piddan Piddan
selv absolut vilde dig i
sidant Piddan.
Jeg er jo ganske vist en
Piddan det er ikked - men
jeg har da heller aldrig set
nogen virkelig Piddan
Piddan Piddan, det er ikked og
Piddan for nogen af

BB0412

Parterne; men naturligvis
mangler jeg Forudsættelser til
bort at kunne se til Børns i de
specielle Tilfælde; for mig er
det kun nok, så snart du bliver
første Thyl her er Ripen med
dig selv — og dog selv, hvor
den holder!

Ki — det er nok et Tine-
brev — gød det så mig godde
dig i nærmeste god kondition
— se sig til, at det skal være
en smuk, lille by tid med
Dulle og Billy og Hilda — o. des.
den skal jo da virkelig blive
stærk i sin tid at blive.
Lidst sende ff S. K. — her
du færd det?

Med Tinde sommers
Tinehilsener fra din evige
Dis